

Viu la Pasqua

des de

DIJOURS ADULTS

La Salle
Catalunya
Equip de Pastoral

9 d'abril del 2020, Dijous Sant

1. INTRODUCCIÓ

El **Dijous Sant** és la celebració que obre el Tridu Pasqual, és a dir, els tres dies en què commemorem la passió, mort i resurrecció de Jesucrist, el moment central de la Setmana Santa, de l'any litúrgic i de la vida dels cristians.

Avui dijous, celebrem la institució de l'Eucaristia. Jesús es reuneix amb els seus deixebles, sopa per última vegada amb ells i

- els fa un encàrrec: "Feu això en memòria meva" i
- els dona una lliçó de vida: "Si, doncs, jo, que sóc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres. Us he donat exemple perquè, tal com jo us ho he fet, ho feu també vosaltres"

Comencem el nostre Tríduum Pasqual segurs que el compartir, el servir i l'amor tindran l'última paraula.

3. REFLEXIÓ - DINÀMICA

Ens fa pensar que les seves últimes accions i paraules estan plenes d'amor, servei, humilitat i perdó. Quinés serien les nostres últimes accions i paraules?

La tendència nostra, natural, per buscar Déu, és alçar els ulls al cel. Avui Jesús ens diu que per trobar Déu cal baixar la mirada perquè el tenim ajupit als nostres peus. I, si volem estimar com Ell estima, cal rentar els peus d'aquell que més ho necessita.

Són dues coses les que ens cal fer: estimar i deixar-nos estimar, per damunt de tot. Moltes vegades, ens costa més deixar-nos estimar, deixar-nos servir... però els dos moviments són importants com ho són l'aspirar i l'expirar i la sístole i la diàstole del nostre cor.

En síntesi, podem dir que Jesús va tenir dos gestos, plens de sentit i intencionalitat, importants amb els seus amics: els va convidar a sopar i els va rentar els peus. Ens fa una crida a compartir la taula, però també la vida; posar-se al servei de tothom és compartir humanitat i destí, és crear comunitat... L'Eucaristia és una invitació a compartir, a donar gràcies junts.

2. EVANGELI

"Jesús, sabent que el Pare li ho havia posat tot a les mans, i que havia vingut de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després va tirar aigua en un gibrell i començà a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia cenyida .../...

Quan arriba a Simó Pere, aquest li diu: «Senyor, ¿tu em vols rentar els peus?». Jesús li respon: «Ara no entens això que faig; ho entendràs després». Pere li diu: «No em rentaràs els peus mai de la vida!». Jesús li contesta: «Si no et rento, no tindràs part amb mi .../... també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres. Us he donat exemple perquè, tal com jo us ho he fet, ho feu també vosaltres»." (Joan 13,1-15).

Text complet:

<http://evangelii.net/evangelii/dia/2020-04-09>

DIJOUS ADULTS

La Salle
Catalunya
Equip de Pastoral

9 d'abril del 2020, Dijous Sant

Jesús ens convida a compartir la vida, no estem sols mai, ens sentim germanes i germans de totes i totes.

Llegeix l'evangeli i els annexes que et proposem. Subratlla (o reprèn) les idees que més tant colpit, o t'han cridat l'atenció. Fes una estona de silenci...

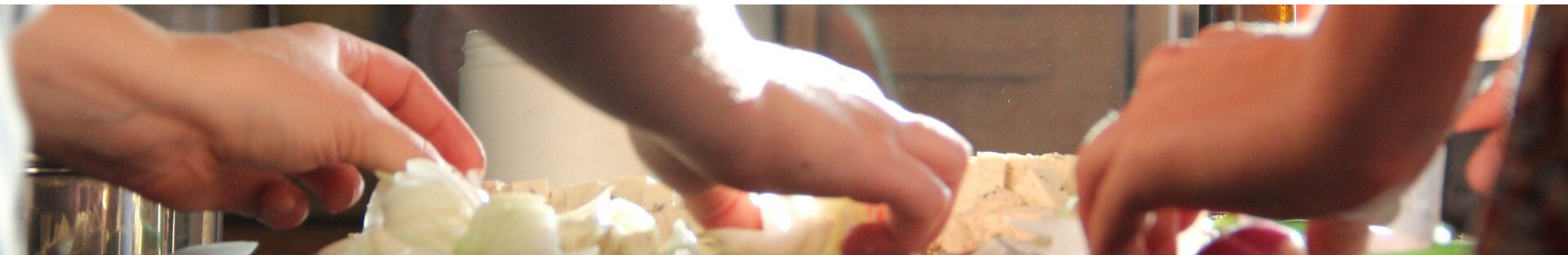
I ara et toca a tu... convida a sopar, renta els peus...

- Si poguessis fer-lo ara, sense confinament, a qui t'agradaria convidar a sopar amb tu? Estàs allunyat/ada d'alguna persona? Pot ser és el moment de "convidar-la" a sopar amb tu, a casa teva, a la teva taula... per retrovar-vos, per perdonar-vos, per compartir la vida... Et sents amb cor de convidar a aquesta persona? Troba la manera de fer-ho...

Quines paraules creus que deixaries com a testament als teus? on posaries l'accent?

- És el moment de rentar els peus... Pots enviar un missatge a aquelles persones a qui vulguis recordar especialment i donar les gràcies pels moments compartits, pel que t'han ajudat en moments de la teva vida... posar-se al servei i estimar és també reconèixer el que altres han fet per tu... Et sents amb cor d'enviar aquest missatge? Troba la manera de fer-ho...

Quins aspectes creus que podries millorar per semblar-te més a Jesús i posar-te al servei dels altres?

4. CELEBRACIÓ - PREGÀRIA FINAL

Et convidem a posar davant teu una Bíblia, si en tens, amb una espelma encensa... fes un moment de silenci.

Lectura:

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que ushe transmès a vosaltres, ve del Senyor. Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial». Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial». Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni. (1Co 11,23-26)

Cant: El Senyor et convida... <https://www.youtube.com/watch?v=dOW6b-jMeg4>

Pregària universal. Avui és el dia de l'amor fratern (el dia de Càritas), et convidem a pregar per les persones, per les institucions, pel món, etc. amb aquelles intencions que creguis que són més necessàries en aquest moment.

Cant Taizé: Ubi caritas et amor, ubi caritas Deus ibi est. (<https://www.youtube.com/watch?v=G2o27qpvfUc>)

Per acabar, ens unim a tots els homes i dones de la terra amb la pregària que Jesús ens va ensenyar, el Parenostre.

5. ANNEX

Avui els cristians de tot el món ens sentim convocats per celebrar aquell Sopar que Jesús va compartir amb el grup dels seus deixebles poc abans de la seva mort. El record d'aquest Sopar, que es va celebrar fa més de dos mil·lennis, resta inesborrable en la memòria. De fet, des del principi, els deixebles es van reunir per recordar i celebrar el sopar del Senyor, repetint els gestos que Jesús havia realitzat en la nit de dijous sant.

Però, per què és tan important aquest Sopar? El darrer sopar va ser un moment especialment dens de la vida de Jesús. Ell sap que la seva mort està propera i reuneix als seus deixebles per compartir-la. En aquest sopar els obre el cor; en les seves paraules i gestos condensa bona part del seu missatge i de la seva vida.

El primer signe d'aquest amor immens és el gest de rentar els peus, una feina que era pròpia dels esclaus. Jesús realitza el gest inaudit i humiliant de rentar els peus amb un objectiu: "si jo, el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres heu de rentar-vos els uns als altres". Aquells deixebles no oblidaran mai que per ser com el Mestre es precis posar-se al servei de tots. No podem oblidar que només podem seguir Jesús si ens posem de genolls a rentar els peus dels altres, especialment dels més desfavorits.

Però el signe més important que els estimava "fins a l'extrem" va succeir més endavant, mentre sopaven. Jesús, en el moment de repartir el pa, després de donar gràcies a Déu -seguint el costum del seu poble- partí el pa i el donà als deixebles com a signe del seu cos, que el dia següent seria immolat a la creu. Al final del sopar també va passar la copa de vi perquè beguessin d'ella, significant amb ella la seva sang que seria vessada en la passió i mort per establir la nova aliança promesa en els profetes. D'aquesta manera, Jesús avança el seu lliurament al Pare en la creu i explica el seu significat: morirà per reconciliar l'home amb Déu. Per això, l'Eucaristia, que fa actual aquest Sopar, és memòria permanent del misteri d'amor manifestat en la creu.

Jesús va manar als seus deixebles repetir aquest gest pels segles, fins a la seva tornada: "feu això en memòria meva". D'aquesta manera, ens va donar el regal immens de la seva presència en el sagrament de l'amor, que és l'Eucaristia. Ell va voler fer-se present en els signes senzills i pobres d'un tros de pa i una mica de vi, per alimentar de manera permanent la vida dels deixebles i perquè gaudissin de la seva presència fins al dia del seu retorn. I va encarregar a aquells senzills apòstols i als seus successors que perllonguessin en la història aquesta acció en memòria del seu amor.

Després de sopar, van compartir una llarga sobretaula. Sant Joan ens explica que Jesús va parlar de la unitat i del testimoni i també del Defensor que estaria amb els deixebles. En aquests moments, Jesús els dona una altra indicació important, perquè els diu que el senyal que són els seus deixebles és que són capaços d'estimar com ell els ha estimat. Tot l'amor de Jesús que han sentit aquella nit santa, han de viure-ho ara; tota la intensitat de l'amor que Jesús els havia manifestat, han de viure-la entre ells. De l'Eucaristia va brollar llavors -i segueix brollant avui- l'amor cap a tots. Som els seus deixebles, si som capaços de viure el manament nou de l'amor a tots fins a l'extrem, com ell ho va fer. És un amor que hem de viure en gestos concrets d'acollida, perdó, misericòrdia i servei. No és estrany que el dijous sant sigui el dia de l'amor fratern.

El Sopar va tenir per a Jesús un significat molt profund. En aquells moments de confiança i intimitat amb els seus, va realitzar gestos extraordinaris i va deixar ensenyaments fonamentals. Val la pena que els meditem poc a poc, assaborint cada un d'ells. Però el més extraordinari és que avui nosaltres podem seguir celebrant el Sopar del Senyor. I no ho fem com qui recorda un fet del passat, sinó com quelcom que és actual, perquè Jesús és viu. Ell és qui avui ens convida a nosaltres i ens diu: he desitjat amb gran desig menjar aquesta Pasqua amb vosaltres. En cada Eucaristia ens unim a Jesús per donar gràcies al Pare, recordar la seva entrega i gaudir de la seva presència. Per això és possible experimentar avui el seu amor extraordinari i saber-nos enviats i enviades a estimar, a estimar sense límit a tots, com ell, Jesús, ens estima, fins a l'extrem.

(Adaptació <https://bisbatdemenorca.org/la-importancia-del-sant-sopar-homilia-de-dijous-sant/>)

DIJOUS ADULTS

La Salle
Catalunya
Equip de Pastoral

9 d'abril del 2020, Dijous Sant

6. DIJOUS SANT I FE (EN TEMPS DE COVID-19)

Estem cridats, com a cristians, a veure amb els ulls de la fe cada circumstància de la nostra vida... i ara toca a la nostra porta, d'una manera fort i dura una malaltia que està afectant a moltes persones de tot el món.

Avui dijous sant, quin sentit té tot això? Segurament, cadascun de nosaltres hauria de trobar les seves conclusions i potser aquesta seria la tasca que hem de realitzar durant aquest dia.

Oferim algunes pistes per reflexionar, per pregar, per mirar amb els ulls de Jesús aquesta situació.

L'últim sopar, el memorial que ens deixa, l'amor que proclama. Jesús ens convida a la seva taula a totes i tots, sense distinció. Us imagineu a Jesús fent distincions? Si té preferència per alguns sempre seran els més vulnerables. Sí, aquesta malaltia no respecta a ningú... tot i que, com sempre, els més pobres tenen menys possibilitats.

Jesús ens fa una crida forta a viure des del NOSALTRES, des de la comunitat, des d'una societat, des del món. Si hem après alguna cosa aquests dies és que la nostra vida, les nostres accions, tenen repercussions sobre els altres i sobre el planeta. Aquesta pandèmia ens ha obligat a mirar i caminar plegats. Ens ha "obligat" a fer el que Jesús ens deia des del començament.

Durant molt de temps hem estat desenvolupant actituds i activitats molt individualistes. El "jo" era el criteri per relacionar-nos, per comprar, per decidir... Moltes pseudoreligions, cultes i ritus semblaven que ignoraven que estem cridats a viure amb els altres i a buscar el bé comú. El cristianisme no te sentit si la persona no se sent unida a la resta de la humanitat i si no s'implica en la construcció del Regne.

Avui veiem a Jesús que convida a sopar, que comparteix la seva vida, que parla al cor de cada un dels seus deixebles, que deixa un testament compartit... **Nosaltres compartim la nostra vida? Pensem en els altres? Som responsables per crear un món més fratern i just?**

Rentar els peus, el testimoni de servir als altres. Avui amb aquesta pandèmia i sent conscients del nosaltres, moltes persones s'han agenollat davant altres persones. Moltes localitats s'han organitzat per trobar voluntaris que ajudessin als més dèbils (compres, banc d'aliments, trucades...)... i molts d'ells no són cristians, però són testimonis de l'Evangeli.

Els sanitaris, els bombers, la policia... no estan fent només la seva feina, van molt més enllà. No són únicament professionals, són persones que empatitzen amb els altres: videotrucades, felicitacions, cartes, etc. Les xarxes s'han omplert de vídeos en els quals podem veure la solidaritat dels ciutadans... Això no és rentar els peus? No és posar-se al servei dels altres? Altres s'han posat en disposició d'escoltar altres persones, d'acompanyar la solitud, d'oferir materials per estones de confinament, de fer costat a qui ho passa malament...

Sembla que ara el "posar-se al servei", l'agenollar-se, ho estem vivint com a un valor suprem. Potser fa dos mesos aquestes persones eren tractades com a gent que perdia el temps, no es trobava el sentit a dedicar-se als altres... Esperem que després d'aquesta situació, qui vulgui viure l'Evangeli sigui tractat de manera digna i respectada perquè viure l'Evangeli té sentit des de l'amor, el servei i la humilitat. **I tu, et poses al servei del altres? Et vols comprometre amb el Regne?**

US PROPOSEM VEURE AVUI LA PEL·LÍCULA: "De dioses y de hombres":

<https://gloria.tv/post/TaXPvrQ7eNd139tCkDQo3pyDc>